

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA;

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS,
*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis secundo mensis
Aprilis, Anno Domini M. DCC. L.*

M. ANTONIO-NICOLAO GUENAULT,
Doctore Medico, Præside.

An Leucophlegmatia, leves Scarificationes?

I.

ACHINAM humanam format unicum vas multifidum, quod, ut diametro, sic & nomine varium. Per ejus ramos, licet sub finem stupendæ tenuitatis, varii generis fluida, perenni motu aguntur, tenuantur, secernuntur. Magna enascens è corde arteria, innumeros spargens furculos, ad omnes corporis partes sanguinem pellendo vehit, quem excipiunt duplicis speciei vasa; venæ, scilicet, sanguinæ, & arteriæ lymphaticæ. Has longè nu-

A

merofiores; promissiores, minores, subit lymphæ, sive alba cruoris portio, denegato rubris ipsius globulis, utpotè crassioribus, aditu; qui quidem globuli, urgente cordis & arteriarum systole, venarum radices immediatè inire coguntur, cor iterum petituri. Lymphæ verò arterias suas emensa, sepositis diversis fecernendis succis, à venis lymphaticis hauritur, ad cor itidem devehenda. Si quæ autem pars, maximè corporis ambitus lymphaticis vasis scaetet. Cutem intrâ, & adiposi corporis cellulas, mirabile horumce tubulorum rete spatiat, quod oculis jucundè manifestant injectiones. Quò facilior foret & citior revehendi cruoris ad commune principium regressus, opus erat ipsi duplici viâ, quam suppeditant venæ sanguinæ & lymphaticæ, ne sanguinis circuitus tardaretur, sed fluxus in arteriis celeritas, mediantibus utriusque generis venis, compensaretur. Dùm liberè sit ille liquorum circuitus, viget sanitas. Ex illorum inordinatione, nascitur morbus; & sicut à cruoris stasi, phlogoses, morbi acuti, phlegmone, erysipelas, ac cæteri tumores inflammatorii; sic & ab impedito lymphæ cursu, hydrops, œdema, leucophlegmatia. Tumet in hac partium præsertim inferiorum, universa cutis, albet, emollitur, laxatur; prementis digiti vestigium retinet. Sensim corumpitur subsistens liquidum, & funesta minatur symptomata, nisi maturè tollatur continens morbi causa.

I I.

QUEM AD MODUM cacoehymix, cachexia; sic cachexiæ leucophlegmatia plerumque soboles; cujus causa proxima, stagnans lymphæ, à sanguinis morâ, vel conglobatarum glandularum obstructione, oriunda. Progredienti verò sanguini moras nectunt ipsius spissitudo, aquea diathesis, paucitas, vasorum ejus compressio, vel tandem à morbo atonia superstes. Æquo spissior sanguis, systolicam cordis & arteriarum vim recusans, segniter vibratur; tardi-gradus cruciat lympham, tegumenta inundantem. Parem lymphæ exundationem & stagnationem ab aqueâ sanguinis diathesi, fibras laxante, expectes. Nec mirum si post hæmorrhagias aliasque immodicas evacuationes, imminutâ sanguinis mole, deficiente sufficienti succi nervosi secretionem, languentibus proinde solidis, cruor inertius propulsus, suum deponat aqueum laticem, adiposum corpus jam laxum & à corde dissitum, irrigaturum. Similis contingit effusio lymphæ, à vasorum sanguineorum compressione, ligaturâ. Compressis ab utero iliacis gravidarum venis, nascitur crurum œdema; à venâ, vel membro ligato, tumor œdematosus. Haud quoque rara ab effectis à morbo viribus, leucophlegmatia; etenim sub atoniâ corporis, fibrarum elaterem remitti; vasorum parietes confidere; fluida deside procedere passu; stomachum lassari; alimentorum solutionem depravari; chylum malè subactum sanguini suppeditari, quid frequentius obvium? Nùm hac positâ virium defectione, laxatæ tegumentorum cellulæ torpentibus aquis madeant, necessum habent? Hinc è morbo recreatis, pedum, crurum, manuum, imò & vultus œdematosus tumor familiarissimus. Eundem tumorem à conglobatarum glandularum obstructione observare est: in his enim organicis partibus impactus obex, præpeditâ lymphæ transmissione, ipsius restagnationi præbet anam. Quot & quanta ex his me-

moratis causis futura mala! Diuturnior morâ acrior & vitiosior facta lymphâ, teneros valorum suorum parietes sensim laxando, comminuendo, laniando, effunditur. Hinc hydatides, abscessus serosi, ulcera cacothæa, gangræna, tandem mors. Ocius igitur vacuandæ sunt hebetes aquæ, ne corruptelam concipiant.

I I I.

RESTAGNANTEM in leucophlegmatia lympham non unica eliciendi via. Patet frequentior per diuresin & catharin. Nonnunquam per hydrosin, effusa carcere, sibi pandit iter. Idcirco in spissâ sanguinis diathesi & glandularum infarctu, aperientia, diuretica, hydragoga, mochlica, hydrotica exhiberi, vaporisque balnea & hypocausta adhiberi solent; his siquidem remediis lenta tenuantur fluida, relerantur glandularum ergastula, per renes facilius & copiosius fecernitur serum; contrectatâ à catharticis intestinorum glandulâ, lympham fusiùs effundunt. Sic hauriuntur exundantes aquæ. Verùm quantâ morâ, quantis ægrotantium cruciatibus, quantâ totius corporis macie, dubium illud beneficium obtingat, plura testantur exempla! Imò subit metus ne, eliminatâ à solo cruore lymphâ, magis ac magis inspissetur sanguinea moles, consuetum idè circuitum tardiùs absolutura; dùm interim madet corporis peripheria. Quid est ergò cur hisce remediis diutiùs insisteris? Cùm faciliora, expeditiora & minùs tædiosa præstè sint alia auxilia; leves intellige Scarificationes, quibus cautè adhibitis, brevè cedit aqua intercus.

I V.

QUO prosperè succedant Scarificationes, hæc potissimùm observanda veniunt. 1°. Intacti remaneant muscoli, ita ut mali sedes ferro tantùm attingatur. Secùs madidiora subirent ulcera curatu difficiliora. Cutem igitur ad corpus adiposum usque lanceolâ scindere, & in quâque crurum internâ ac externâ, femorumve anteriori parte, duas tresve Scarificationes, quatuor transversos circiter digitos longas, instituere sufficit. Totius corporis ambitus redundans humor, datâ hæc eluvie, stillando profluet ex omnibus adiposis cellulis, utpotè sibi invicem communicantibus. 2°. Tempestivè fiant incisiones. Erraret qui seriùs ad hoc confugeret præsidium. Diutiùs in corpore resitans vel tenuissimum liquidum, acorem ducit; fibrosus flaccescit tegumentorum madidius textile; nervorum extrema spirituoso ac vitali succo orbantur; vulnerata cutis, udior, cicatrici repugnans, manante corripitur ulcere, sapisimè sphacelo. Priùsquàm ergò hæc inusta feriat lates, & simul ac ceterorum remediorum vim eluserit morbus, minimè protelari, quin imò ipsis fociari amant Scarificationes. 3°. Nulla sit in visceribus inveterata obstructio, nullus immedicabilis scirrhus, pullum ulcus, nec scorbutus, syphilis, scrophulæ. Haud ab atoniâ, inediâ, hæmorrhagiâ, vel sub diuturniori ægritudine fatiscat æger. Sic conflictatus, Scarificationibus paulùm juvari, non verò sanari potest. 4°. Peractâ operatione, splenia aquâ - vitæ camphoratâ, vel aliâ congruenti madida, fibrarum tonum instaurandi causâ, vulnusculis admoveantur. Effuso lacte, citò coalescent.

QUID in leucoplegmatia fausti sperandum à levibus Scarificationibus; neminem intento rem animo perpendentem fugit. Laxatæ adiposarum cellularum fibræ, exuberantibus undis liberatæ, pristinum elaterem, scilicet contrahendo, recuperare valent. Vasa omnia amissum tonum resumunt. Instaurantur systaltici motus. Liquida validius urgentur. Secretiones & ceteræ functiones redintegrantur. Sic detumescit & firmatur cutis. Id boni contigisse, plus vice simplici observavimus. Si quâ arte, hæc potissimum Chirurgiæ ægros sanitati reddendos certum est. Alia nihilominus haud improbamus medicamenta, quæ, quod Natura vergit magis, sive diuresi, sive catharsi, vel diaphoresi, serosam colluviem eliminandi virtute pollent. Auxiliatrices manus sibi mutuo præstant Pharmacia & Chirurgia. Hæc tamen tutior est, citior & jucundior. Ex ipsâmet affectâ parte immoratum effundit liquidum, quod nonnisi per longos, & sæpius impeditos tramites, medicamentorum vel efficacissimis viribus, secretoria peteret. At iterum monere juvat sedulo cavendum, ne jam flaccidæ partes ac depauperatæ scarificentur; si eas gangrænæ minus obnoxias fore, velis. Nec altius adactio ferro saucientur muscoli, quos à putridis ulceribus arceri satagis. Hæc neutiquam timenda veniunt, modò ægrotantibus adhuc consent vires, & ii deploratâ symptomatum sevitæ nondum crucientur, nusquamve corpus adiposum ultra pervadant sectiones.

Ergo Leucoplegmatia, leves Scarificationes.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

<i>M. Franciscus Bidault.</i>	<i>M. Josephus Lallemand,</i>	<i>M. Ludovicus - Maria Pouffe, Censor Regius.</i>
<i>M. Joannes-Claudius Munnier, Consiliarius Medicus Regis ordinarivus & Domus Regiæ Invalidorum.</i>	<i>M. Petrus Poissonnier, Professor & Censor Regius.</i>	<i>M. Antonius Casanajor; Censor Regius.</i>
<i>M. Ludovicus - Renatus Marteau.</i>	<i>M. Antonius le Camus.</i>	<i>M. Raymundus de la Riviere.</i>

Proponebat Parisiis, JOANNES MAC-MAHON; Laonensis in Hiberniâ, Doctor Medicus Remensis, ultimo sæviente Bello, Medicus Exercituum Regis ad Rhenum, Neo-Brisiaci in Nosocomio Regio Medicus Ordinarius, necnon Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1750, à sextâ ad meridiem.